Anarşist Teori Çalışmaları: 1. Oturum

ANARŞİZM SIKÇA SORULAN SORULAR

KISIM A.01
ANARŞİZM NEDİR ?

A.01.1 "Anarşi" Ne Anlama Gelir?

A.01.2 "Anarşizm" Ne Anlama Gelir?

Anarşizm, anarşiyi, yani "efendinin, hükümdarın olmamasını" (P.J. Proudhon, Mülkiyet Nedir?, s. 264) yaratmayı amaçlayan siyasal bir kuramdır. Diğer bir deyişle, anarşizm bireylerin birbirleriyle eşitler olarak özgürce işbirliği [co-operation] içinde olabileceği bir toplum yaratmayı amaçlayan siyasal bir kuramdır. Böylece, anarşizm gerekli olmadıkları gibi [aynı zamanda da] bireye ve onların bireyselliğine zararlı olan tüm hiyerarşik kontrol biçimlerine --ister devletin isterse kapitalist olsun--- karşı çıkar.

Anarşist L. Susan Brown'un sözleriyle:

> *"Anarşizmin genel algılanışı şiddetli, Devlet-karşıtı bir hareket [olduğu] şeklindeyken; anarşizm hükümetin gücüne [karşı] basit bir başkaldırının ötesinde, çok daha incelikli ve nüanslı [olan] bir gelenektir. Anarşistler, iktidar ve tahakkümün [domination] toplum için gerekli olduğu fikrine karşı çıkarlar; bunun yerine daha işbirlikçi, hiyerarşi karşıtı toplumsal biçimleri, siyasal ve iktisadî örgütlenmeleri savunurlar." (Bireycilik Politikası, s. 106)*

Ancak, "anarşizm" ve "anarşi" şüphesiz siyaset kuramının en fazla yanlış temsil edilen kavramlarıdır. Genel anlamda "kaos" veya "düzensizlik" kelimeleri ile eş anlamlı tutularak, anarşistlerin toplumsal kaos ve "orman kanunu"na geri dönüşü arzuladıkları belirtilir.

Bu yanlış temsiliyet [anlamlandırma] sorunu tarihsel bir paralellik gösterir. Örneğin, tek adam egemenliğinin (monarşinin) gerekli olarak görüldüğü hükümetlerin bulunduğu ülkelerde de zamanında "cumhuriyet" veya "demokrasi" gibi kavramlar, aynen "anarşi" kavramı gibi değerlendirilmişlerdir; yani düzensizlik ve karmaşayı temsil etmek için kullanılmışlardır. Statükonun devam ettirilmesinden belirgin çıkarı olanların, mevcut sisteme karşı çıkanların pratikte işlerliklerinin olamayacağını öne sürmeleri gayet normaldir; [onlara göre] yeni toplumsal yaşam biçimi ancak kaosa yol açabilir. Ya da Errico Malatesta'nın ifade ettiği üzere:

> *"Hükümet'in gerekli olduğuna, hükümet olmadan ancak düzensizlik ve karmaşa olacağına inanılırsa; doğal ve mantıksal olarak, hükümetin olmamasını önemle vurgulaması açısından anarşinin düzenin yokluğu anlamına gelmesi gerekir." (Anarşi, s. 16).*

Anarşistler, "anarşi" kavramının bu "sağduyusal" [common-sense] algılanışını değiştirerek, insanların hükümet ve diğer bütün hiyerarşik toplumsal ilişkilerin zararlı ve gereksiz olduklarını görmelerini arzularlar.

> *"Kanaatlari değiştirin, toplumu hükümetin sadece gereksiz olduğuna değil, [bunun da ötesinde] aşırı [ölçüde] zararlı*

> *olduğuna ikna edin; işte o zaman, sadece hükümetsizlik anlamına gelmesi nedeniyle anarşi kelimesi herkes için [şu anlama gelecektir]: doğal düzen, insanoğlunun ihtiyaç ve çıkarlarının uyumluluğu, tam dayanışma içinde tam bir özgürlük" (adı geçen eser (age), s. 16).*

Bu SSS, anarşizm ve anarşinin anlamı konusunda genelde paylaşılan düşünceleri değiştirme sürecinin bir parçasıdır. Ancak hepsi bundan ibaret değil. "Anarşi"nin "sağduyusal" fikrinin ürettiği çarpıtmalarla mücadele etmenin yanı sıra, anarşizm ve anarşistlerin yıllדardan beridir siyasal ve toplumsal düşmanlarımızca maruz bırakıldıkları çarpıtmalara karşı da mücadele etmemiz gerekmektedir. Çünkü, Bartolomeo Vanzetti'nin ifade ettiği üzere, anarşistler "radikalin radikalidir --kara kediler; birçoklarının, bağnazların, sömürücülerin, şarlatanların, üçkağıtçıların ve zalimlerin dehşeti. Dolayısıyla, en fazla karalananlar, bile bile en çok yanlış tanıtılanlar, en fazla yanlış anlaşılanlar ve en çok eziyet edilenler de keza bizleriz." (Nicola Sacco ve Bartolomeo Vanzetti, Sacco ve Vanzetti'nin Mektupları, s. 274)

Vanzetti ne söylediğini biliyordu. ABD devleti işlemedikleri bir suçu onun ve yoldaşı Nicola Sacco'nun üzerine yıkmıştı, gerçekte yabancı anarşistler olmaları nedeniyle 1927'de elektrikli sandalyeyle idam edilmişlerdi. Bu nedenle, bu SSS, anarşistlerin kapitalist medya, siyasetçiler, ideologlar ve patronlar tarafından maruz bırakıldıkları karalamaları ve çarpıtmaları (liberaller ve Marksistler gibi eski radikal arkadaşların çarpıtmalarından bahsetmeye bile gerek yok) düzeltmek için çaba harcayacaktır. Umut ediyoruz ki, bunu yaptığımızda, iktidarda olanların neden anarşizme saldırmaya bu kadar çok zaman ayırdıklarını anlayacaksınız --çünkü fiilen herkes için hürriyeti sağlayabilecek ve bir azınlığın çoğunluk üzerinde iktidarına dayanan tüm sistemleri sona erdirecek bir fikirdir.

A.01.1 "ANARŞİ" NE ANLAMA GELİR?

Yunancadan gelen "anarşi" kelimesi, "olmaksızın", "-sız", "...-in isteği", "...-in yokluğu" ya da "...-in olmaması" anlamlarını veren an (veya a) öneki ile, "hükümdar", "şef", "sorumlu kişi", "otorite" [yetke] anlamına gelen archos kelimesinin birleşiminden oluşur. Ya da Peter Kropotkin'in ifade ettiği üzere, Anarşi, "otoriteye karşı" anlamına gelen Yunanca kelimelerden kaynaklanır (Anarşizm, s. 284).

Yunanca anarchos ve anarchia kelimeleri genellikle "hükümetin olmaması" veya "hükümetsizlik" anlamlarında ele alınırken; görüldüğü üzere, anarşizmin asıl anlamı basitçe "hükümetsizlik" değildir. "An-archy", "hükümdarın olmadığı" veya daha genel bir ifadeyle "otoritenin olmadığı" anlamına gelir; anarşistler kelimeyi bu anlamıyla kullanırlar. Örneğin, Kropotkin'in [şunu] öne sürdüğünü görürüz; anarşizm, "sadece sermayeye değil, kapitalizmin asıl güç kaynağına, [yani] hukuk, otorite ve Devlet'e de saldırır" (age, s. 150). Anarşistlere göre, anarşi [kelimesi] "genelde varsayıldığı üzere düzenin yokluğu anlamına gelmez, hükmetmenin olmaması [anlamına gelir]" (Benjamin Tucker, Kitap Yerine, s. 13). David Weick mükemmel bir şekilde özetliyor:

> *"Anarşizm, bütün iktidar [güç], mutlak egemenlik, tahakküm ve hiyerarşik bölünmelerin yadsınmasını ve [bütün] bunların sona erdirilmesi iradesini ifade eden, markasız bir toplumsal ve siyasal fikir olarak anlaşılabilir. ... Bu nedenle, {her ne kadar} hükümet {devlet} ... gayet uygun bir şekilde anarşist eleştirinin ana odağı olsa da, ... anarşizm devletçilik-karşıtlığından daha öte bir şeydir" (Anarşiyi Yeniden Keşfetmek, s. 139).*

Bu nedenle, anarşizm tamamen hükümet-karşıtı, devlet-karşıtı olmaktan ziyade hiyerarşi'ye karşı olan bir harekettir. Neden? Çünkü, hiyerarşi otoriteyi kapsayan kurumsal yapıdır. Devletin hiyerarşinin ulaşmış olduğu "en ileri" biçim olması nedeniyle, anarşistler tanımsal olarak devlet karşıtıdırlar; ancak, bu tek başına anarşizmin yetersiz bir tanımlaması olur. Bu demektir ki, gerçek anarşistler sadece devlete değil, [aynı zamanda] bütün hiyerarşik örgütlenme biçimlerine karşı çıkarlar. Brian Morris'un sözleriyle:

Anarşist Teori Çalışmaları: 1. Oturum

> *"Anarşi terimi Yunancadan gelmektedir ve temel olarak 'yöneten [ruler, hükmeden] olmaması' anlamına gelir. Anarşistler, bütün hükümet veya zorlayıcı yetke [otorite] biçimlerini, bütün hiyerarşi ve tahakküm biçimlerini reddeden insanlardırlar. Bu nedenle, onlar Meksikalı anarşist Flores Magon'un 'karanlık kutsal üçlü' olarak adlandırdığına --devlet, sermaye ve kilise-- karşı çıkarlar. Anarşistler, böylece hem devlete, hem kapitalizme, hem de bütün dini yetke biçimlerine karşı çıkarlar. Ancak anarşistler aynı zamanda da çeşitli araçlarla anarşi durumunu; yani zorlayıcı kurumların olmadığı merkezsizleşmiş bir toplumu, gönüllü birliklerin federasyonu aracılığıyla örgütlenecek bir toplumu kurmayı veya ortaya çıkarmayı amaçlarlar" ("Anthropoloji ve Anarşizm", Anarchy: A Journal of Desire Armed, sayı 45, s. 38).*

"Hiyerarşi"ye bu bağlamda referans verilmesi oldukça yeni bir gelişmedir; Proudhon, Bakunin ve Kropotkin gibi "klasik" anarşistlerin bu sözcüğü kullanmadığını görüyoruz (onlar genellikle "otoriter"in kısacası olan "otorite"yi tercih ediyorlardı). Ancak yazılarından açıktır ki, onlarınki de aslında hiyerarşiye, bireyler arasındaki ayrıcalıklara ve güç dengesizliklerine karşı olan bir felsefeydi. Bakunin, "resmi" otoriteye saldırıp "doğal etkiyi" savunurken bundan bahsetmektedir, şöyle der:

> *"Herhangi birisinin bir başkasını baskı altına almasını imkânsız hale mi getirmek istiyorsun? Öyleyse hiç kimsenin güce [iktidara, erke] sahip olmamasını sağlaman gerekir" (Bakunin'in Siyasi Felsefesi, s. 271).*

Jeff Draughn'un belirttiği üzere, "daha genel bir kavram olan hiyerarşi-karşıtı kavramı, her zaman 'devrimci projenin' gizli bir parçası durumundayken, ancak son zamanlarda oldukça göz önüne çıkmıştır. Gene de bunun kökleri Yunanca 'anarşi' kelimesinde açıkça görülebilir." (Jeff Draughn, Anarşizm ve Liberteryanizm Arasında: Yeni Bir Hareket Tanımlamak).

Anarşistler için hiyerarşiye karşı çıkmanın sadece devlet veya hükümetle sınırlı olmadığını vurguluyoruz. Bu, tüm otoriter ekonomik ve toplumsal ilişkileri olduğu gibi, --başta kapitalist mülkiyetle ve ücretli emekle ilgili olanlar olmak üzere-- siyasal ilişkileri de içerir. Proudhon'un şu argümanından görülebilir: "Sermaye ... siyasal alanda hükümet ile benzerdir. Kapitalizmin iktisadî fikri, hükümet veya otorite siyaseti ve Kilise'nin teolojik fikri, birbirleriyle çeşitli şekillerde bağlantılı olan özdeş fikirlerdir. Bunlardan birisine saldırmak hepsine birden saldırmaya denktir. ... Sermayenin emeğe ve Devlet'in hürriyete karşı yaptığını, Kilise de ruha karşı yapar. Bu kutsal üçleme felsefede olduğu gibi pratikte de zararlıdır. İnsanları baskı altına almanın en etkili yolu aynı anda onların bedenlerini, iradelerini ve mantıklarını köleleştirmektir." (Max Netlau'nun alıntısı, Anarşizmin Kısa Tarihi, s. 43-44). İşte bu nedenle, Emma Goldman'ı, "erkek {veya kadının} emeğini satmak zorunda kalması", onun istek ve yargılarının efendinin iradesinin emri altında olması" anlamına gelen kapitalizme karşı çıkarken buluruz (Kızıl Emma Konuşuyor, s. 36). Bundan kırk yıl önce, Bakunin, mevcut sistemde "işçinin {ücret karşılığında kendini} ve dolayısıyla "belli bir zaman için kişiliğini ve hürriyetini {kapitaliste} sattığını" söylerken aynı noktayı vurguluyordu (age, s. 187).

Bu nedenle, "anarşi" yalnızca "hükümetin olmaması"ndan daha fazlasıdır; bütün otoriter örgütlenme ve hiyerarşi biçimlerine karşı çıkmak demektir. Kropotkin'in sözleriyle, "toplumun anarşist algısının kökeni, ... hiyerarşik örgütlenmelerin ve toplumun otoriter görüşlerinin eleştirisinde; ve de ... insan oğulları ile kızlarının ilerici hareketlerinde görülen eğilimlerin çözümlemesinde ... {yatar}" (age, s. 158). Malatesta'ya göre, anarşizm "toplumsal adaletsizliğe karşı ahlakî isyandan doğmuştur" ve "toplumsal kötülüklerin özgül nedenleri, kapitalist mülkiyette ve Devlet'te" bulunabilir. Ezilenler "hem Devlet'i hem de mülkiyeti alaşağı etmeyi düşündükleri zaman, işte o zaman anarşizm doğmuştu" (Errico Malatesta: Hayatı ve Fikirleri, s. 19).

Bu nedenle anarşinin yalnızca devlet-karşıtı olduğunu öne sürmek için yapılan herhangi bir girişim kelimenin ve anarşist hareket tarafından kullanıldığı şeklin yanlış temsil edilmesi olacaktır. Brian Morris'in söylediği üzere, "klasik anarşistlerin yazıları ... ve anarşist hareketlerin karakterleri incelendiğinde, ... açıktır ki [anarşizm] bu dar bakışa {sadece devlete karşı olma bakışına} asla sahip olmamıştır. Daima otorite ve sömürünün bütün biçimlerine meydan okumuş, devlete olduğu kadar kapitalizme ve dine karşı

da eş derecede eleştirel olmuştur" (age, s. 40).

Ve --yalnızca aşikar olanı belirtmek için-- anarşi kaos demek değildir, anarşistler kaos veya düzensizlik yaratmayı amaçlamazlar. Bizler, bunun yerine, bireysel özgürlük ve gönüllü işbirliğine dayanan bir toplum yaratmak istiyoruz. Diğer bir deyişle, otoriteler tarafından yukarıdan aşağıya [dayatılan] bir düzensizliği değil, aşağıdan yukarıya doğru [olan] bir düzeni [istiyoruz]. Böyle bir toplum, hükümdarların olmadığı bir toplum, gerçek anarşi olacaktır.

Anarşiyi Kısım I'da tartışacağız, ancak Noam Chomsky şunları söylerken ana görüşü özetler: gerçekten özgür olan bir toplumda "topluluk [cemaat], işyeri, aile veya daha geniş toplum içerisinde, insan oğulları ve kızları arasında kişisel olmanın ötesine geçen --şu veya bu şekilde bir kurumsal biçim alan anlamında-- her tür etkileşim, ne olursa olsun katılımcılarının doğrudan denetimi altında olmalıdır. Bu, endüstride işçi konseylerini, topluluklarda halk demokrasisini, bunların birbirleriyle etkileşimini, uluslararası toplumun örgütlenmesine kadar daha büyük gruplar içerisindeki özgür birlikleri ifade eder" (Anarşizm Röportajı). Toplum artık patronlar ve işçiler, yönetenler ve yönetilenler hiyerarşisine bölünmemiş olacaktır. Aksine, anarşist bir toplum katılımcı örgütlenmelerdeki özgür birliğe dayanacak ve aşağıdan yukarıya doğru örgütlenecektir. Anarşistlerin, örgütlenme, mücadele ve faaliyetlerinde, yapabildikleri ölçüde bu toplumu bugünden yaratmaya çalıştıkları da belirtilmelidir.

A.01.2. "ANARŞİZM" NE ANLAMA GELİR?

Peter Kropotkin'in deyişiyle, Anarşizm "sosyalizmin hükümetsiz sistemidir..." (Anarşizm, s. 46). Diğer bir deyişle, "insanın insanı sömürmesinin ve tahhaküm etmesinin sona erdirilmesi, yani özel mülkiyetin {kapitalizmin} ve hükümetin yok edilmesi"dir (Errico Malatesta, Anarşizme Doğru, s. 75).

Anarşizm, bu nedenle siyasi, ekonomik veya toplumsal hiyerarşilerin olmadığı bir toplum yaratmayı hedefleyen siyasi bir kuramdır. Anarşistler, hükmedenin olmadığı anarşinin uygulanabilir bir toplumsal sistem biçimi olduğunu ve böylece de bireysel özgürlük ile toplumsal eşitliğin en fazlalaştırılmasına hizmet ettiğini savunurlar. Özgürlük ve eşitlik amaçlarının karşılıklı olarak birbirini destekleyen amaçlar olduğunu görürler. Ya da Bakunin'in ünlü sözüyle:

> *"Bizler Sosyalizm olmadan özgürlüğün ayrıcalık ve adaletsizlik olduğuna, özgürlük olmadan Sosyalizmin ise kölelik ve vahşilik olduğuna inanıyoruz." (Bakunin'in Siyasi Felsefesi, s. 269)*

İnsan toplumunun tarihi bunu ispatlamaktadır. Eşitlik olmadan hürriyet sadece güçlü olan için hürriyet anlamına gelirken, hürriyet olmadan eşitlik ise imkansızdır ve aslında köleliğin gerekçelendirmesidir.

Birçok farklı anarşizm çeşitleri (bireyci anarşizmden komünist-anarşizme kadar --daha fazlası için Kısım A.03'e bakınız) varken, bunların özünde daima iki ortak konumlanış bulunur --hükümete karşı olma ve kapitalizme karşı olma. Bireyci anarşist Benjamin Tucker'ın sözleriyle, anarşizm, "Devlet'in yıkılmasında ve tefeciliğin yıkılmasında; insanın artık insan tarafından yönetilmemesi ve insanın artık insan tarafından sömürülmemesi"nde ısrar eder (Eunice Schuster'in alıntısı, Yerel Amerikan Anarşizmi, s. 140). Tüm anarşistler kârı, faizi ve kirayı tefecilik (yani sömürü) olarak değerlendirir, bu nedenle onlara ve onları yaratan koşullara --hükümet ve Devlet'e karşı &cceedil;ıktıkları kadar-- karşı çıkarlar.

Daha genel olarak, L. Susan Brown'un sözleriyle, anarşizm içindeki "birleştirici bağlantı, hiyerarşi ve tahakkümün evrensel olarak suçlanması; insan bireyin özgürlüğü için savaşmaktaki isteklilikti" (Bireyciliğin Siyaseti, s. 108). Anarşistlere göre, bir kimse eğer devlete veya kapitalist otoriteye tabi ise özgür olamaz. Voltairine de Cleyre'nin özetlediği gibi:

Anarşist Teori Çalışmaları: 1. Oturum

> *"Anarşizm, ... yaşamın gereksinimlerinin herkes için sağlanabileceği, aklın ve bedenin tam olarak gelişimi imkanlarının herkesin ortak mirası olacağı bir toplumun olabilirliğini öğretir. ... Refahın üretim ve bölüşümünün halihazırdaki adaletsiz örgütlenmesinin sonunda tamamen yıkılması gerektiğini; bunun yerini, insanın ürününün belli bir kısmını teslim etmek zorunda olacağı bir efendi aramaksızın herkesin çalışma hürriyetini sağlayacak, onun üretim kaynaklarına ve araçlarına erişim hürriyetini güvence altına alacak bir sistemin geçmesini gerektiğini öğretir. ... Körü körüne itaatkar olandan hoşnut olmayanı; bilinçsizce tatmin olmayandan bilinçli tatmin olmayanı ortaya çıkarır. ... Anarşizm, tahakküm bilincini, daha iyi bir toplum arzusunu ve kapitalizm ile Devlet'e karşı aralıksız bir savaşım yapma gerekliliği anlayışını yükseltmeyi amaçlar." (Anarşi! Emma Goldman'ın Mother Earth'ünün Antolojisi, s. 23-4)*

Bu nedenledir ki anarşizm, anarşinin, [yani] "yöneticilerin olmaması" kuralına dayanan bir toplumun yaratılmasını savunan siyasi bir kuramdır. Bunu başarmak için, "tüm sosyalistlerle ortak olarak anarşistler, toprak, sermaye ve makineler üzerindeki özel mülkiyetin zamanını doldurduğunu ve yok olmaya mahkum olduğunu belirterek; üretim için gerekli olan her şeyin toplumun ortak mülkiyetinde olması gerektiğini ve refahı üretenlerce ortaklaşa yönetilmesi gerektiğini savunurlar. Ve ... toplumun siyasi örgütlenmesinin en ideal hali için gereken koşulun, hükümet fonksiyonlarının en aza indirildiği zaman sağlanabileceğini;... (ve) toplumun nihai hedefinin hükümetin fonksiyonlarını tamamen ortadan kaldırmak olduğunu savunurlar --hükümetsiz topluma, yani an-archy'e" (Peter Kropotkin, age, s. 46).

Böylece, anarşizm hem olumludur, hem de olumsuzdur. Mevcut olan toplumu inceleyip, eleştirirken, aynı zamanda potansiyel yeni topluma --bugünkü toplumun mahrum bıraktığı belli bazı insan ihtiyaçlarını sağlayan bir topluma-- ilişkin bir görüş ortaya koyar. Bu ihtiyaçların en temel olanları --Kısım A.02'de tartışılacak olan-- hürriyet, eşitlik ve dayanışma'dır.

Bakunin'in "yıkma dürtüsü yaratıcı bir dürtüdür" sözünden anlaşılabileceği gibi, anarşizm eleştirel analizi umutla birleştirir. Bugünkü toplumda nelerin yanlış olduğunu anlamadan daha iyi bir toplum inşa edilemez.

Ancak anarşizmin bir analiz aracı veya daha iyi bir topluma ilişkin bir görüşten ibaret olmadığı vurgulanmalıdır. Kökleri mücadelede, ezilenlerin özgürlükleri için yaptıkları mücadeleededir. Diğer bir deyişle, güce değil insanların ihtiyaçlarına dayanan ve yerküreyi kârın önüne koyan bir sistemi başarmanın bir yolunu sunar. İskoçyalı anarşist Stuart Christie'den alıntı yapacak olursak:

> *"Anarşizm insan özgürlüğü için bir harekettir. Somut, demokratik ve eşitlikçidir. ... Anarşizm başkalarına sağlanan imkanlardan mahrum bırakılanların ezilmelerine ev sömürülmelerine karşı doğrudan meydan okumalarıyla başlar --ve öyle devam eder. Birlikte veya ayrı ayrı son tahlilde çoğunluğun zararına bir azınlığın çıkarlarına hizmet eden devlet gücünün sinsice büyümesine ve mülkiyetçi bireyciliğin tehlikeli etosuna [değer ve inançlar sistemi] karşı çıkar.*
>
> *Anarşizm yaşamın hem bir kuramı hem de uygulamasıdır. Felsefi olarak, birey, toplum ve doğa arasında azami uyumu hedefler. Uygulamada, siyasetçileri, hükümetleri, devletleri ve onların görevlilerini gereksiz kılacak şekilde yaşamlarımızı örgütlememizi ve sürdürmemizi amaçlar. Anarşist toplumda, birbirlerine saygılı egemen bireyler, üretim ve bölüşüm araçlarının ortaklaşa sahiplenildiği doğal olarak tanımlanmış topluluklar içerisinde baskıcı olmayan ilişkiler çerçevesinde örgütlenecektir.*
>
> *Anarşistler, kafalarını soyut ilkelere ve kuramsal tasavvurlara takmış hayalperestler değildirler. Anarşistler mükemmel bir toplumun hemen yarın kazanılamayacağının pekala farkındalar. Gerçekte, mücadele ebediyen sürer! Ancak, şeylerin oldukları haline karşı ve olabilecekleri hal için mücadeleyi teşvik eden bu görüştür. ...*

Anarşist Teori Çalışmaları: 1. Oturum

> *Nihai olarak, sadece mücadele sonucu belirler ve daha anlamlı bir topluluğa doğru ilerleme her türlü adaletsizliğe karşı direnme iradesiyle başlamalıdır. Bu, genel anlamda, tüm sömürülere meydan okumak ve tüm baskıcı otorite biçimlerinin meşruğyetine karşı gelmek demektir. Eğer anarşistlerin değişmez bir inancı varsa, bu da siyasetçilere ve ideologlara boyun eğme alışkanlığı kaybedildiğinde, tahakküme ve sömürüye karşı direniş alışkanlığı kazanıldığında, sıradan insanların, özgürce ve adilce kendi yaşamlarının her yönünü kendi çıkarlarına uygun şekilde her yerde ve her zaman örgütleme kapasitesine sahip olduğudur.*
>
> *Anarşistler halk mücadelelerinden uzak durmazlar, ne de onlara hakim olmaya çalışırlar. Yapabildikleri ölçüde uygulamada ona katkıda bulunmayı ve olası azami bireysel öz-gelişim ve grup dayanışması seviyesi ölçüsünde yardım etmeyi amaçlarlar. Her zaman ve her yerdeki felsefi, toplumsal ve devrimci hareketlerde, gönüllü ilişkiler, karar alma süreçlerine eşitlikçi katılım, karşılıklı yardımlaşma ve tüm tahakküm biçimlerine ilişkin eleştiri bağlamında anarşist fikirleri ayırt etmek mümkündür." (Beni Nenem Anarşist Yaptı, s. 162-3)*

Anarşizm, anarşistlere göre, basitçe patronlar ve siyasetçiler olmaksızın kendi kendimizi örgütleme ve toplumu işletme kapasitemizin kuramsal ifadesidir. İşçi sınıfı ve diğer ezilen insanların bir sınıf olarak gücümüzün bilincine varmamızı, ivedi çıkarlarımızı savunmamızı ve bir bütün olarak toplumu devrimcileştirmek için savaşmamızı sağlar. Ancak böyle yaparak insanoğullarının yaşamasına uygun bir toplum yaratabiliriz.

Bu soyut bir felsefe değildir. Anarşist fikirler hergün uygulamaya geçirilmektedir. Ezilen insanların hakları için ayağa kalktıkları, özgürlüklerini savunmak için harekete geçtikleri, dayanışma ve işbirliğini uygulamaya geçirdikleri, zulme karşı mücadele ettikleri, kendilerini liderler veya patronlar olmaksızın örgütledikleri her yerde, anarşizmin ruhu yaşamaktadır. Anarşizm basitçe bu liberter eğilimleri canlandırmayı ve onları tam bir olgunluğa eirştirmeyi amaçlar. Kısım J'da tartışacağımız üzere, anarşistler, kapitalizmi daha iyisiyle değiştirmek için --ondan tamamen kurtulana kadar-- fikirlerini kapitalizm içerisinde çeşitli şekillerde uygumaya geçirirler. Kısım I'da onun yerine neyi geçirmeyi amaçladığımız, yani anarşizmin neyi amaçladığı tartışılacak.

Devamı:
A.01.3 Neden Anarşizm, Liberter Sosyalizm Olarak da Adlandırılır?
A.01.4 Anarşistler Sosyalist' midir?
A.01.5 Anarşizm Nereden Ortaya Çıktı?

Çeviri: Anarşist Bakış